

I.

Zrod USA a jejich agrese

Již v první části série textů „Nádherná Amerika“ (Zakrývané a zalháváné tváři dějin Spojených států), jsem uvedl řadu konkrétních faktů o tom, že **kolonisté** – přistěhovalci při svém obsazování amerického kontinentu postupně – za **3 století**, od roku **1510** zhruba do roku **1850**, **vyvraždili 50 %** původního amerického obyvatelstva – Indiánů, tj. cca **20 miliónů lidí**. Následně se v procesu formování **předprůmyslového kapitalismu Američané** zásadním způsobem podíleli na **násilném a loupeživém obchodu s černochoy – otroky** a tím i na násilném vyhladění Afriky. Ti nahradili vyhubené indiány.

Rozvoj **kapitalistického**, „civilizovaného“ Západu, jak **evropského** (Anglie, Španělsko, Francie, Portugalsko), tak **amerického** byl tedy **podmíněn zrodem a rozvojem „otokářské ekonomiky“**. Což vedlo k obrovským ztrátám na životech Afričanů

Politika **expanze** spjatá s **agresemi a podmaňováním** si dalších území a států fungovala naplno při samotném **rozšiřování Unie**, kdy v letech 1812–1814 došlo ke druhé válce, za **nezávislost** v boji za vyhnání Angličanů.

Hlavního válečného cíle, **připojení Kanady** ke „státům“, však USA **nedosáhly**. Podobně jako původní indiánská populace, **byly vytlačovány i evropské koloniální mocnosti**. V roce 1803 koupily Spojené státy od Francie za 15 milionů dolarů **Louisianu** a s ní dalších **14 států a území**, v roce 1819 získaly španělskou **Floridu**, v 1846 vytlačily Brity z **Oregonu** a téhož roku vedly **válku proti Mexiku**, které tak ztratilo **polovinu svého území**: Texas a oblast dnešního **Nového Mexika a Kalifornie**. Během **40 let si USA** přisvojily víc než **6 miliónů čtverečních kilometrů území** a zvětšily tak svou **rozlohu desetinásobně**.

Nenasytý hlad USA, této rodící se velmoci **po další půdě, nerostných surovinách a levné pracovní síle**, byl od poloviny 19. století hnacím **motorem jejich agresivní politiky**, jež žádala **intervence ve Střední Americe a v Karibiku**, kde mohly dominovat ve své „sféře vlivu“. **Ekonomickou vahou i příležitostnými vojenskými intervencemi**. Zde Spojené

státy mezi lety **1898 až 1934 intervenovaly**, více než třicetkrát atd. atd.

Vcelku k dějinám vojenských, válečných intervencí USA v zahraničí

Podle oficiálních údajů **Kongresové výzkumné služby** (Congressional Research Service – CRS), **instituce vlády Spojených států**, zveřejněné 8. března 2022 v dokumentu nazvaném „**Případy použití ozbrojených sil Spojených států v zahraničí, 1798–2022**“ se uvádí:

Nespočetné války USA a NATO včera a dnes

(Od vzniku USA a NATO dodnes)

Americká armáda od roku 1798 podnikla 469 zahraničních intervencí.

– **218 amerických vojenských intervencí v letech 1798 až 1990**

– **251 amerických vojenských intervencí v letech 1991 až 2022**

– **100 amerických vojenských intervencí mezi lety**

1991 a 2004, tento počet se mezi lety 1991 až 2018 zvýšil na 200 vojenských intervencí.

• **MLčení i v našich médiích, kde se nejraději věnují válkám v Rusku od jeho zrodu, zatímco mlčíme o invazích Švédů a Poláků.**

Chceme-li si připomenout jen rozdělení toho nešťastného Polska mezi Prusy, Rakušany a Rusy.

Zpráva ukazuje, že od **konce první „studené války“** v roce 1991, pod unipolární **hegemonií Spojených států**, **výrazně vzrostly vojenské intervence Washingtonu v zahraničí**.

Projekt vojenské intervence Centra strategických studií na Tufts University **zdokumentoval ještě více intervencí: „Spojené státy podnikly od roku 1776 více než 500 mezinárodních vojenských intervencí, téměř 60 procent z nich v letech 1950 až 2017, přičemž více než třetina těchto misí se uskutečnila po roce 1999.“** Dále se zde dodává: **S koncem éry studené války by se dalo očekávat, že Spojené státy omezí svou vojenskou angažovanost v zahraničí, za předpokladu, že hrozby jsou méně pravděpodobné.** Tyto vzorce však **ukazují opak – Spojené státy zvýšily svou vojenskou angažovanost v zahraničí**. Staly se **metastází koloniální Anglie**.

(novarepublika.online/2023/02/ripost-laique-usa-je-monstrum-ktere-chce-rozpoutat-valku-v-evrope.)

Ano, takové jsou Spojené státy, ona rozhodující a vládnoucí síla paktu NATO, velebná „svatyně“ údajně „civilizovaného“, „svobodného“ a „demokratického“ světa.

Války a válečné zločiny USA a NATO

K VÁLEČNÝM ZLOČINŮM bezesporu patří **NEZÁKONNÉ VÁLKY**, vedené v rozporu s chartou OSN, tedy jako bezohledné,

zločinné agrese, ke kterým patří právě a především **války USA a NATO**. Tento vojenský pakt vznikl v dubnu 1949 podpisem **Washingtonské smlouvy uzavřené mezi 12 západními zeměmi** – USA, Kanady, Spojeného království, Belgie, Francie, Lucemburska, Nizozemska, Dánska, Islandu, Itálie, Norsko a Portugalska. V roce 1952 přistoupily ke smlouvě Řecko a Turecko. V roce 1955 se k Alianci připojila Spolková republika Německo a v roce 1982 se členem NATO stalo i Španělsko. Tento pakt ve zdrcující většině **nerespektoval a nerespektuje první článek své Severoatlantické smlouvy**, v němž se zavazuje v souladu s Chartou OSN, že **bude urovnávat veškeré mezinárodní spory mírovými prostředky a zdrží se hrozby silou nebo použití síly způsobem neslučitelným s cíli OSN**, jak to vyplývá z tohoto, o čem píší.

Dopouští se nezákonných válek, k nimž patří i realizace přímých či utajovaných politických převratů v cizích, suverénních státech.

K nejdrsnějším a nejzvrůdnějším válečným zločinům Spojených států (kdy již existovala OSN), patří **akce masového vraždění, svržením atomových bomb na Hirošimu a Nagasaki** (Japonsko 6. a 9. srpna 1945). Šlo o vskutku **masové vyvražďování civilního obyvatelstva (Hirošima – desítky tisíc zemřelo okamžitě, 140 000 do konce roku a dalších 20 000 do roku 1950 a Nagasaki – bezprostředně zemřelo 40 000 lidí a 70 000 se nedožilo konce roku 1945 a do pěti let zemřelo dalších 140 000)**.

Tak již tehdy byla **Bílým domem a Pentagonem** nastartována **politika následného jaderného zastrašování a vydírání, studené i horké války**. Vedle uznávaných a otevřeně prezentovaných států disponujících jadernými zbraněmi, jde i o to, že různé západoevropské státy, které jsou oficiálně považovány za „bezatomové“ a jsou členy NATO, **disponují taktickými nukleárními zbraněmi amerického původu, které jim Pentagon přenechal**.

USA dodaly pěti bezatomovým členským zemím NATO 480 taktických atomových zbraní typu B61 (dle informací z r. 2005). K těmto zemím patří **Belgie, Německo, Itálie, Nizozemí a Turecko** – stejně jako Velká Británie. Washington tak v Evropě porušil zákaz šíření atomových zbraní. Z pěti uvedených „bezatomových“ států je **Německo de facto atomovou mocností**. Je nej- silněji vybaveno atomovými zbraněmi, se třemi atomovými základnami (je v nich uskladněno až 150 bomb). (Chossudovsky M., *Dobytí světa. Scénář třetí světové války*, Edice Tajemství 2013, s. 55-56.)

Pokud jde dále o nezákonné války, jež jsou v rozporu s Chartou OSN (která byla založena 26. června 1945 v USA), pak k nim mimo jiné patří:

Írán 1953. Došlo k nezákonnému svržení, odstranění Mosaddekovy vlády, provedené CIA a britskou zpravodajskou službou MI6, poté co iránský parlament 15. března 1951 při aktivní roli populárního premiéra (od dubna 1951) Muhamada Mosaddeka, se na základě strategie „Írán Íráncům“, rozhodl zestrátnit ropný průmysl Íránu.

Dále je to v roce 1954 válka **USA proti Guatemale**. A následně - v roce 1956 **agrese** - dvou členů NATO Anglie a Francie **proti Egyptu** a v roce 1961 **Spojených států proti Kubě**.

Od roku 1964 až do roku 1975 to byla **dlouhá, nesmírně krutá, vyhlazovací válka Spojených států proti Vietnamu** (při bombardování Laosu i Kambodže), s nespočtem válečných zločinů. Šlo o metody, zejména masivní bombardování, **masově likvidující nejen životy nevinných lidí, ale i přírodu**. V této hrůzné válce přišlo o život na 4 milióny vietnamských **civilistů** a 1 milión sto tisíc **vojáků**. Oproti tomu **Američanů** v boji zahynulo 58 tisíc a 200 tisíc bylo zraněno. Spojené státy obrátily v trosky 9 000 z 15 000 jihovietnamských vesnic. Na severu pak všech 6 průmyslových center, 28 z 30 provincií a 96 ze 116 okresních měst. Životní prostředí bylo **zamořeno 70 milióny litrů herbicidů**. Většina původních **vietnamských pralesů zmizela!** Následky **chemické války postihlo několik generací** a jsou dodnes ke spatření v nemocnicích na jihu, kde byly defolianty užity. Přitom se **Spojené státy nikdy oficiálně neomluvily**, ani nepripustily utrpení vietnamského lidu.

Pokračujeme opět ve stručnosti:

11. září 1973 byl za přímé a aktivní účasti USA, pod vedením CIA, proveden generálem Pinochetem, **vojenský, fašistický převrat**, při němž byl **svržen a zavražděn** levicový socialista, **prezident Chile, Salvador Allende**. Byl nastolen brutální fašistický teror, uvězněno 80 tisíc levicově zaměřených občanů, jeho příznivců.

V roce 1981 byla ze strany USA provedena **agrese proti Nicaragui, proti Sandinistické revoluci**, která svrhla totálně korupční, diktátorský, proamerický režim **Somozovců**. A v nových volbách, sabotovaných za podpory USA Somozovci, **vyhráli sandinisté** a vládli v Nikaragui od roku 1979 do 1990 (kdy se kontrarevoluční převraty, podporované rovněž Spojenými státy, provalily jako tsunami socialistickými zeměmi). To pro USA bylo nepřijatelné. Z rozhodnutí CIA a **prezidenta Reagana**, volily namísto přímé, otevřené agrese, **tajnou zástupnou válku, prostřednictvím brutálních banditů Contras**, s cílem destabilizovat zemi. Ti mučili, rozčtvrcovali, stínali hlavy nebo vypichovali oči nezbrojeným civilistům, včetně žen a dětí. Prostě „svobodně“, „demokraticky“ - po Americku.

V letech 1976-1983 **Argentinu za podpory USA, ovládla vojenská junta**. V březnu roku 1976 došlo, jako před tím v Chile, **k puči generálů, k vojenskému převratu**. Noví vládcí, diktátoři Argentiny, plní antikomunistické a antisemitské ideologie, zahájili tzv. proces národní reorganizace. **Parlament byl rozpuštěn, soudci nejvyššího soudu vyhozeni, politické strany a odbory zakázány**, byly zabráný televizní a rozhlasové stanice. Zemi ovládly „**eskadry smrti**“, složené z vojáků a policistů. **Mučené a nadrogované vězně** pak eskadry smrti **nakládaly do letounů a helikoptér a shazovaly do oceánu**, řek či ústí sopek.

V **prosinci 1989** (za prezidentování **Bushe staršího** a jeho ministra obrany **Dicka Cheneyho**) **invaze do Panamy**, kde měly USA své 3 vojenské základ-

ny, sloužící ke kontrole podmaněného Panamského průplavu, který měl být v roce 2000 úplně předán Panamě.

Spojené státy byly samozřejmě **zapojeny do série válek i proti Iráku**. **Válečný konflikt mezi Irákem a Kuvajtem** v roce 1990 (tj. **druhou**, po válce Iráku proti Íránu, „**Válku v Zálivu**“) si USA **přály**, zprvu jej tolerovaly. Šlo jim přece o **ovládnutí tohoto prostoru**, mít pod palcem **globální systém zásobování energetickými zdroji**. Po několika denním mlčení, **byla rozžeta živá kampaň o Saddámově hrozbě**, která měla přesvědčit Kongres a Bezpečnostní Radu OSN o nutnosti jejich vojenského zásahu proti Iráku. Významnou roli v tom sehrála patnáctiletá kuvajtská dívka (jak podvodně trapně, dcera kuvajtského velvyslance ve Spojených státech, která tam vůbec nebyla, ani nemohla být!), která údajně na vlastní oči viděla, jejími slovy, ten děs: „**Viděla jsem Irácké vojáky. Přišli do nemocnice a vybírali nemluvněta z inkubátorů. Inkubátory vzali s sebou a děti nechali zemřít na studené podlaže. Bylo to hrozné.**“

Tato kolosální **lež o 312 mrtvých novorozencích**, šokovala a „rozhořčila svět“. Vzápětí, **pod vlivem těchto skandálních lží, Kongres USA a Rada bezpečnosti OSN odhlasovaly nasazení vojenské síly proti Iráku. Otevřely „dveře“ nezákonné agresi USA, VB a Izraele na zavraždění Saddáma Husajna a nespočet Íránců.**

Poté došlo k paradoxní situaci: **Na jedné straně** šlo o **zavraždění S. Husajna**, tohoto jejich bývalého **spojence a vykonavatele jejich zájmů při válce proti Íránu** (žádný skutečný soud se neměl konat a nekonal) a **na druhé straně**, když tento, jimi dříve podporovaný politik, prezident Iráku, **sám po týdnu od napadení Kuvajtu navrhnul jednání o svém odstoupení**. Prezident USA **G. Bush to odmítl**. Nepřál si jeho odchod. **Chtěl válku!** (Deschner K., *Utajované dějiny USA ...*, Eko konzult, 2016, s. 286.)

Pokračování příště

Zdeněk Košťál

(II. část – se bude zabývat **nezákonnými válkami a realizací přímých či utajovaných politických převratů v cizích, suverénních státech od 90. let (další války s Irákem, Jugoslávie, Afghánistán, Arabské jaro – Tunis, Egypt, Alžír, Jemen, Jordánsko a Libye, Sýrie aj., až po Ukrajinu.)**

II.

USA se staly pro svět a světový mír, největší hrozbou

Již z **prvé části** tohoto textu o válkách USA a NATO, z údajů o obrovském množství jimi vedených vojenských operací a válek vyplynulo, že **USA se skutečně staly pro svět a světový mír, největší hrozbou**. Vedle již uvedených faktů dodáme, slovy historika USA Gabriela, který učil na York University v Kanadském Torontu, že USA „jsou zemí, která vedla nejvíce válek ve druhé polovině dvacátého století“, to představuje opakované a neustálé násilí, a proto jsou **USA** v současnosti klasifikovány, jako **nejvyšší hrozba světového míru**. Jak konstatoval Paul Craig Roberts, zástupce ministra financí ve vládě Ronalda Reagana: „Být Američanem se stalo nepříjemným“ ... „Naše země měla po sobě **čtyři kriminální prezidenty: Clintona, Bushe, Obamu a Trumpa**.“ Já k tomu následně přidám další jména. Navíc, žádná země na světě nemá vojenské **základny v tolika jiných zemích** (Ganser D, *Impérium USA, Bezohledná světová velmoc*, Torden 2021, s. 24- 25.) Je jich **přes 700**.

Nejen to. USA, EU a NATO strašily a dnes ještě více straší vyzbrojeným a prý agresivním Ruskem. „Fakta však jednoznačně ukazují, že **to není Rusko po zuby ozbrojené, ale Spojené státy**. V roce **2018 představovaly ruské vojenské výdaje 61 miliard dolarů a americké 649 miliard dolarů**... Ale jaderná velmoc Rusko... v blízkosti hranic má **o mnoho méně vojenských základen, konkrétně v Gruzii, Arménii, Bělorusku, Vietnamu, Kazachstánu, Kyrgyzii, Tádžikistánu, Sýrii a Moldávii**.“ (Tamtéž, s. 309.)

Nemluvě o obrovských nákladech **na zbrojení**, kdy Senát a Sněmovna reprezentantů schválila zvýšení výdajů na **rok 2020 na sumu 738 miliard USD**. (Tamtéž s. 32.) Na místě je třeba připomenout, že s opožděnou lítostí 94letý bývalý prezident USA **Jimmy Carter** v roce 2019 prohlásil, že **Spojené státy americké jsou nejválečnějším národem** v dějinách světa, že jen 16 let ze své 242leté historie jako národ prožily bez války. (Tamtéž s. 26.)

Předchozí, prvou část jsem zakončil rokem 1990, druhou „Válkou v Zálivu“ - **agresí Spojených států proti Iráku**. Tu, na základě velkých lží a manipulací,

prosadily ke schválení Kongresem USA a RB OSN, čímž byla legitimizována. Uvedené instituce tak otevřely „dveře“ nezákonné agresí USA, VB a Izraele na zavraždění Saddáma Husajna a nespočtu Iráčanů.

USA zasahují do vnitřních záležitostí Čínské lidové republiky

Na přelomu 80. a 90. let se zásahům USA do vnitřních záležitostí své země, nevyhnula ani Čínská lidová republika (ČLR).

Nespočetné války USA a NATO včera a dnes

(Od vzniku USA a NATO dodnes)

Události na náměstí Tchien-an-men (Náměstí nebeského klidu) v Pekingu v létě 1989, ve své podstatě nebyly „spontánní“. Realita se zásadně lišila od dezinformací západních médií. Události byly zrežirovány specialisty z Washingtonu a CIA spolu s jimi řízenými, nově vzniklými **mimovládními organizacemi** (MVO), včetně Národní nadace pro demokracii (NED) Georga Soroše. A to za jisté součinnosti s některými představiteli **reformní frakce KS Číny**, jejíž centrální postavou se stal Čao C'-jang - **předseda vlády ČLR** (1980–1987) a **generální tajemník KS Číny** (1987–1989).

Tak čínská nadace G. Soroše (napojená na CIA), která podporovala a úzce spolupracovala s Čao C'-jangem, sehrála zásadní roli při destabilizaci Číny, na náměstí Nebeského klidu v Pekingu. Již v roce 1986 poskytl Soroš své nadaci v ČLR **1 milion USD**, na podporu „kulturní výměny“ s USA a uskutečnění výzkumných projektů **reforem volného trhu** ve spolupráci s Institutem pro hospodářské strukturální reformy, Čao C'-janga. (Engdahl F. W. *Falošná demokracie, Manifest osudu USA*, TORDEN s. r. o. 2020, s. 69.) Fakticky na „změnu režimu“!

Zcela zásadní roli v celé uvedené operaci CIA na změnu režimu ČLR, sehrál bývalý velvyslanec v ČLR (1974-1975), následně ředitel CIA a poté (od ledna 1989) **prezident USA, G. H. W. Bush senior**, který nejen, spolu s dalšími vládními politiky rozhodl o nutnosti razantně zaútočit na „komunistické režimy“ od Moskvy přes Bělehrad až do Peking, ale osobně se i angažoval v ČLR. V **únoru 1989, dva měsíce než CIA odpálila své destabilizační procesy na Náměstí Nebeského klidu, navštívil Peking**. Zde se nejdříve setkal s nejvyšším lídrem ČLR

Teng Siao-pchingem, nejsilnějším podporovatelem reform Čao C'-janga. Po rozhovoru mezi Bushem a Tengem, následoval téměř dvouhodinový rozhovor Bushe, velvyslance USA W. Lorda a dalších vysokých představitelů USA s Čao C'-jangem. (Tamtéž, s. 61, 66-67.)

Podíl USA na rozpadu a likvidaci SSSR

Záčátek 90. let, byl i obdobím konce SSSR, k čemuž rovněž aktivně přispěly i Spojené státy, především jejich CIA, napojená na některé generály KGB. Tak SSSR začal být **nejen Spojenými státy v jisté míře kolonizován**, ale především v obrovské míře **vypleněn**. Ano, k „demolici“ rozpadajícího se Gorbačovsko-Jelcinovského SSSR, zásadním způsobem **napomohli**, především osobně vítěznému Jelcinovi a jeho partě, právě Američané.

Byl to **prezident G. H. W. Bush**, který před prezidentováním, byl ředitelem CIA a následný šéf (CIA) Bill Casey, tak jako **Soros se svou Open Society³⁾ a jiné neziskovky NED** (vytvořené a řízené CIA) včetně architekta polské „šokové terapie“, profesora z Harvardu **Jeffrey Sachse**, kdo úzce spolupracovali se zrádnými generály KGB.

3) Ta (mimovládní organizace řízená CIA a NED) začala aktivně působit v Ruské federaci, v Moskvě již za Gorbačova v roce 1989. (Engdahl F. W., *Falošná demokracie*,... s. 45.)

K nim mj. patřil Filip Bobkov, Alexej Kondaur, Alexandr Koržakov aj. Vytvořili jakousi **koordináční „sektu“**, která v součinnosti s G. H. W. Bushem a CIA, nejen **zinscenovala puč, jenž pomohl Jelcinovi stát se, za aktivní pomoci amerických médií, prezidentem**. Šlo přitom především o ekonomické a tím i politické, **podmanění si Ruska!**⁴⁾

4) Byl to prezident Bush, který již v roce 1989 dal rozkaz k tomu, aby byl připraven proces totálního drancování největší a nejstrategičtější části SSSR, Ruské federace, k čemuž byl zcela otevřen prostor po rozbití a zániku SSSR v roce 1991. (Engdahl F. W., *Falošná demokracie ...* s. 26.)

S tím souvisel vznik společných finančních, rusko-amerických institucí (bank) určených na plenění ruského (v SSSR vytvořeného) bohatství, které osobně schválil Jelcin.

Ten již od roku 1987 (spolu s Gorbačovem) intenzivně „hledal“ jak „zreformovat“ sovětskou ekonomiku. Generálové KGB jej přesvědčili, aby dovolil mladým „komunistickým“ „podnikatelům“, které KGB vybrala z řad komso-molců, být v kontaktu se západním tržním hospodářstvím. Tak založili v SSSR menší společnosti, se kterými mohli navázat spolupráci se západními partnery. Tyto podniky měly privilegium výběru hotovosti ve tvrdé měně ze sovětské Národní banky.

Když se míra rabování RF za Jelcina v součinnosti s USA, dostala do gigantických rozměrů, pak mj. i Riggs Bank (z Washingtonu),⁵⁾ Republic Bank of New York a Bushovi staří známí ze CIA, získali další skupinu, která napomohla s přesunem dalších prostředků z Ruska.

5) Ke klíčové postavě zde patřil i bývalý zástupce ředitele NBR v Reaganově a Bushově vládě a bývalý velvyslanec USA při NATO Alton J. Keel Jr. V rámci struktury vedení zde působil i bratr prezidenta Bushe Jonathan J. Bush.

Jedním z mnoha dalších kroků bylo i zničení hodnoty rublu, tedy vytvoření platební neschopnosti Ruského státu. (Engdahl F. W., *Falošná demokracie, Manifest osudu USA, TORDEN s. r. o. 2020; kapitola 4. Soros a chlapci...*, s. 34 až 37.)

Nemluvě o Bílém domě, CIA a rene-gáty kolem Jelcina, v rámci níže uvedené „Operace Hammer“, zorganizované krádeže většinové části sovětského zlata, zlatých rezerv. Tak již v listopadu 1991 oznámil předseda prezidia Gosbank (Státní banky SSSR) V. V. Geraščenko Státní Dumě šokující a stručné prohlášení: Z odhadovaných 2 000 až možná 3 000 tun státních rezerv zlata (tehdy v tržní ceně 35 miliard USD), bylo evidovaných necelých 400 tun. Takže rozkradeno („odkloněno“ především do finančních institucí pod kontrolou USA), bylo přes 1 500 až 2 600 tun zlata!

Agresivní, bezohledný útok Bushovy vlády (Bush se stal přítelem a spojencem likvidátora KSSS a SSSR M. Gorbačova) na SSSR a „postkomunistickou“ Ruskou

federaci nesl příznačný název „Operace Hammer“ (KLADIVO). Obsahoval čtyři tajné a odlišné prvky:

(1) CIA tajně financovala převrat generálů KGB proti M. Gorbačovovi (pro Jelcina a USA);

(2) Použití tajných vojenských financí, jako pokladny na destabilizaci rublu;

(3) Využití zkorumpovaných úředníků Ruské národní banky Gosbank, aby zorganizovali krádež oficiálních zlatých rezerv země;

(4) Začít se systematickým převzetím strategických energetických i surovinových zdrojů a technologicky vyspělých státních odvětví zbrojního průmyslu SSSR, prostřednictvím řízení privatizačních operací diktovaných MMF atd.

Při realizaci této operace přitom bylo použito desítek miliard USD z nezákonných fondů CIA. (Tamtéž, s. 27-28.)

Neuvěřitelná až nevyčísitelná lidská (ekonomická, sociální a duchovní, kulturní) daň ruské „šokové terapie“, vnucená Rusku Spojenými státy, byla obhludná:

V letech 1991 až 1997 kleslo HDP Ruska (hodnota všech vyprodukovaných výrobků a služeb) o 83 %, zemědělská produkce se snížila o 63 %; investice do hospodářství se snížily o 92 %. Zavřelo se víc než 70 000 továren, Rusko produkovalo o 88 % méně traktorů, o 78 % méně televizorů atd. O práci přišlo 30 milionů lidí. Pracující měli o polovinu nižší mzdu. Průměrná délka života u mužů se zkrátila o 6 let na úroveň Indie, Egypta nebo Bolívie.

(Viz poznámky 1, 2, 4: JOSEFSSON, Dan. *Shock Therapy: The Art of Ruining a Country*, 1. apríl 1999; Dostupné z: <http://josefsson.net/artikelarkiv/51-shock-therapy-the-art-of-ruining-a-country.html>. Celkově: viz Engdahl F. W., *Falošná demokracie, Manifest osudu USA, TORDEN s. r. o. 2020; kapitola 4. Soros a chlapci ...*, (s. 51-60); kapitola 3. Jelcinův štátní převrat pod taktovkou CIA: Vyplínenie Ruska (s. 21-43) a kapitola 4. Soros a chlapci z Harvardu sa pridávajú ku KGB a Jelcinovi (s. 44-60).)

Potud několik faktů k podvrtné politice USA vůči SSSR a následně Ruské federaci, začátkem 90. let.

Převraty v Ázerbájdžánu a v Gruzii jako akce USA a NATO proti Rusku

Předjme k dalším podvrtným iniciativám a akcím USA a NATO ve vztahu k Rusku ve věci zorganizování protiruských převratů v Ázerbájdžánu a v Gruzii („ružovou revolucí“). Tyto převraty výstižně objasnil americký historik, ekonomický vědecký pracovník a nezávislý pu-

blicista žijící v Německu F. W. Engdahl. Podle něj šlo na jedné straně o geopolitiku v oblasti ropovodů. Anglo-amerického (kavkazského) ropovodu, který by měl pokračovat z Ázerbájdžánu (přímořského Baku) přes Gruzii do tureckého města Ceyhan na břehu Středozemního moře (BTC). Na druhé straně jde o souvislost s obklíčením Ruska organizací NATO. (Engdahl F. W., *Falošná demokracie ...*, s. 137.)

Pozastavme se u uvedeného anglo-amerického ropovodu Baku-Tbilisi-Ceyhan (BTC). Začátkem 90. let se gigantická společnost „Halliburton Corporation“, pod vedením Dicka Cheneyho (poté ministr obrany 1989 – 1993, později viceprezident USA 2001 – 2009), která poskytovala služby na ropných polích a zkoumala ropný potenciál Ázerbájdžánu, Kazachstánu a celé Kaspické pánve a snažila se určit skutečný obsah ropných zdrojů sovětské éry. Podle nich byl kaspický región „další Saudskou Arábií v hodnotě několika biliónů dolarů s 200 miliardami barelů ropy.“ D. Cheney k tomu řekl: „Nemohu si vzpomenout, kdy se nějaký region objevil tak náhle a stal se tak strategicky významným ...“ Tuto oblast je třeba ovládnout.

Prvým cílem Washingtonu proto bylo zinscenování převratu v Ázerbájdžánu proti stávajícímu prezidentu Elchibejemu, který nešel Spojeným státům na ruku. Proto dosadily k moci Gejdara Alijeva, který byl „zvolený“ 3. 10. 1993 prezidentem.

V pozadí tohoto převratu zosnovaného nejen USA, ale i V. Británií, stály zájmy obří anglo-americké ropné společnosti. Britské BP a amerického Amaconu. Ty spolu vytvořily „Ázerbájdžánské mezinárodní ropné konsorci-um“ ARIOC, které mělo danou situaci ovládnout. K uvedenému převratu ne náhodou došlo právě v době, kdy zde byl velvyslancem Spojených států Richard Miles, který měl, jako zkušený zpravodajec, režii i realizaci uvedeného převratu „pod palcem“.

Ještě pro zajímavost, v 90. letech byl Zbigniew Brzezinski mj. konzultantem BP a celý projekt BTC naléhavě podporoval.

Ne náhodou navštívil v roce 1995 Baku, kde jménem prezidenta B. Clintona, ač neoficiálně jednal s tehdejším ázerbájdžánským prezidentem G. Alijevem o vybudování nové trasy ropovodu z Baku do tureckého Ceyhanu – BTC. V té době již působil v radě vlivné Obchodní komory USA-Ázerbájdžánu (angl. US-Azerbaijan Chamber of Commerce, USA-CC) jejímž předsedou byl ve Washingtonu Tim Cejka, prezident korporace Exxon Mobil Exploration.

K dalším členům představenstva USA-CC patřil H. Kissinger a James Baker III., který v roce 2003, osobně v Tbilisi předával vzkaz Ševardnadzemu, aby odstoupil ve prospěch Michaela Saakašviliho. Jejich člověka, který byl po dobu svých vysokoškolských studií ve Státech, vyškolen a připraven CIA na funkci gruzínského prezidenta, až nadejde čas na zorganizování převratu v zájmu USA a NATO. (Tamtéž, s. 142- 143.)

Proto byl do Tbilisi v květnu 2002 poslán, rovněž jako velvyslanec USA, Michael Miles, který předtím, jak jsem výše uvedl, sehrál obdobnou roli, jako velvyslanec USA v ázerbajdžánském Baku (1991-1999).

V Tbilisi se setkal se svým „hvězdným žákem“ M. Saakašvilim (absolventem právnických fakult Columbijské univerzity a univerzity G. Washingtona a spolupracovníkem ministerstva zahraničí USA), kde měli američtí manipulátoři dost času na jeho profilování. Po svém návratu se Saakašvili měl stát ministrem spravedlnosti ve vládě E. Ševardnadze, kdy jej přitom Miles trénoval, jak sesadit svého šéfa a stát se sám prezidentem, jak s tím Washington počítá.

V rozjetí „růžové revoluce“, tedy projektu změny režimu v Gruzii, pomáhaly Milesimu americkou vládou financované mimovládní organizace (MVO), zejména Národní nadace pro demokracii (NED), která působila od 80. let minulého století při každém převratu, operaci „změny režimu“ organizovaného Američany ve světě. Zvláštní úlohu zde sehrála Open Society Institute G. Sorose, která otevřeně podporovala M. Saakašviliho. Významnou úlohu zde sehrála i studentská aktivistická organizace (KMARA = Odpor) placená CIA. (Tamtéž, s. 144.)

V té době totiž existoval jediný ropovod vedoucí z Baku - ropovod Ruské federace (Groznyj, vybudovaný v éře SSSR), který procházel přes ruskou autonomní republiku Dagestán a napříč Čečenskem do ruského přístavu Novorossijsk v Černém moři. Stal se tedy jedinou konkurencí a hlavní překážkou nové, alternativní trasy nové euroatlantické, americko-britské naftové společnosti. (Tamtéž, s. 137-138.)

USA proto prostřednictvím CIA, při zásadní roli jejího bývalého ředitele, prezidenta USA - G. H. W. Bushe, od nějž dostala mandát na zničení tohoto ruského-čečenského ropovodu a vytvoření chaosu na Kavkaze, aby žádná západní ani ruská ropná společnost nechtěla použít ruské ropné potrubí. Tak byla zorganizována teroristická čečensko-ruská válka (podobně jako v případě totálního

zablokování plynovodu Nord Stream 2 Spojenými státy a následné jeho poškození, společně s Nord Stream 1).

Při rozhodnutí i prezidenta USA Joea Bidena: plynovod Nord Stream 2, nesměl být spuštěn za žádných okolností. Nešlo jen o byznys, ale o dlouhodobější obavy USA z ekonomického oslabování a udržení své globální, světovládné nadvlády, která musí být pro svět nadále nezpochybnitelná. Nelze připustit další propojení Německa s Ruskem, aby německá a tím i evropská, EU ekonomika, byla zásobena kvalitním a levným plynem. Přestože v květnu 2021 kancléřka A. Merkelová uvedla, že Německo zažívá akutní nedostatek plynu, a požádala o co nejrychlejší dokončení výstavby „Nord Stream 2“, bez ohledu na nátlak USA, jejich sankce. Washington se ani tak nebál hypotetického nárůstu ruského vlivu, ale ztráty možnosti diktovat svým spojencům ekonomickou a politickou agendu bez jakékoli alternativy. (R. Iščenko, „Nord Stream 2 - nová kvalita plynových válek“, <https://ukraina.ru/opinion/20210909/1032216371>.)

Překlad: st. hroch, 10. 9. 2021.)

To je vazalský vztah k USA!

Šlo tak ze strany USA a VB o krok, který znamenal spuštění prvé rusko-čečenské, protiruské, teroristické války, která byla od samého počátku (prosinec 1994 až srpen 1996) operací CIA. Zde CIA využila i mudžahidů (muslimů, angažovaných bojovníků v ideologickém i fyzickém, praktickém boji ve svaté válce = džihádu).

Šlo o to, že „od roku 1992 do roku 1995 přepravil Pentagon letecky tisíce mudžahidů al-Káidy ze Střední Asie“, ne-

HUMANITÁRNÍ TERORISMUS NATO

jen „do bývalé Jugoslávie, aby bojovali proti Srbům bok po boku s bosenskými Muslimy. Mudžahidů byli podle zpravodajských zdrojů „převáženi americkými armádními silami pro speciální operace vybavenými technologicky vyspělým komunikačním zařízením.“ ... Bin Ládinovi žoldnéři byli Pentagonem použiti jako úderné jednotky na koordinaci a podporu muslimských ofenziv v Čečensku a později v Bosně. (Viz WIEBES, Cees. 2003. *Intelligence and the War in Bosnia 1992-1995: The role of the intelligence and security services*. New Jersey: Transaction Publishers, Rutgers State University, 2003; In: Engdahl F. W., *Islámský terorismus v službách CIA – USA*, Torden 2020, s. 181, s. 179-183.)

Tak přišlo na řadu ze strany NATO zorganizování politického převratu nejen v Ázerbájdžánu, ale i v Gruzii (nastartovaného „růžovou revolucí“ v Tbilisi), aby zde byl nastolen další vazalský, proamerický režim, pod kontrolou CIA a perspektivně NATO. Podrobněji se tím zabývám v sérii textů „Nádherná Amerika“, jako i válkou USA a NATO proti Jugoslávii k čemuž se ve stručnosti vyjádřím v následné třetí části tohoto tématu: „Nespočetné války USA a NATO včera a dnes.“

Pokračování příště

Zdeněk Košťál

V EKONOMICE JSME ZÁVISLÍ NA NĚMECKU.
V POLITICE NA USA A V BLBOSTI NA BRUSELU.

